

Un immens i infinit continent

La segona maduresa de Nèstor Mir

Diuen que el desig de viatjar és simptomàtic. Les ganes d'iniciar un viatge, decidit en llibertat i amb l'objectiu d'arribar a un destí, indiquen la necessitat d'un canvi, l'aparició d'un punt d'inflexió que sembla, en el mateix moment de decidir-ho, sols superable mitjançant eixa jornada que ens duga a un altre lloc, desconegut o no, que ens ha d'ajudar a retrobar-nos i a projectar-nos cap a un futur millor.

Però, què passa quan el viatge desitjat és irrealitzable? Què ocorre quan totes eixes ganes de canvi queden constretes per la impossibilitat de recórrer el camí que ha esdevingut obsessió? Què se'n fa, de tota eixa energia vital? Com retrobar-se u mateix si no es troba un nou indret on assentar-se i començar de nou? Què fer si el buit entre el desig i la realitat esdevé un continent immens i infinit?

I és precisament aquest buit, l'abisme davant dels nassos, el motor del darrer treball del nostre protagonista. Oblidant els exercicis francòfils de joventut -*De l'Amour À l'Abîme* (Malatesta Records, 2006) / *La Nuit Subatomique* (Malatesta Records, 2009)-, deixant darrere els treballs discogràfics de la vida adulta de cantautor en castellà -*La Disolución Doméstica* (Malatesta Records, 2013) / *La Batalla Vital* (Malatesta Records, 2017)- i contemplant generosament la negror davant d'ell, Nèstor Mir ha seguit la senda encetada per *Home Gran* (Malatesta Records, 2018) i dona un pas significatiu en el seu creixement com a compositor de cançons i escriptor d'històries i es redibuixa nord-americà vestint amb la llengua de sa mare un recull de cançons directes, fresques i entretingudes, enregistrades amb el so actual de les ments de Miquel Àngel Landete i Luís Martínez als Little Canyon Studios i acompanyat per una banda sòlida i eficaç.

Les incitants línies de baix de Pau Aracil (Artur Caravan, Las Víctimas Civiles) afegides als inalterables ritmes de Juan Barcala (Cándida) i els eteris arranjaments dels teclats d'Amadeo Moscardó (Alondra Bentley) construeixen l'embolcall pop elèctric i evocador que permet que la guitarra i la veu de Nèstor Mir dibuixen les melodies principals i projecten històries que calen ser escoltades.

9 cançons al llarg i ample de 50 minuts que reconduïxen les ganes no consumades, concreten l'energia queferosa i exterioritzen l'amor, la desesperació i les ganes de viure una nova edat adulta. El viatge, físicament impracticable, ha esdevingut interior. Madurar, se'n diu.

Prensa i contractació
malatestarecords@gmail.com
(Amanda Díaz)

Disseny gràfic:
Ortogràfic

Fotografia:
María Cárdenas